

Meneer Cogito denkt na over het lijden

Alle pogingen tot verwijdering
van de zogeheten kelk des lijdens –
door de reflectie
onbezonnen acties ten bate van zwerfkatten
diep ademhalen
religie –
hebben gefaald

men dient zich te schikken
zacht het hoofd te buigen
zonder handenwringen
het lijden met gepaste zachtmoedigheid te hanteren
als een prothese
zonder valse schaamte
maar ook zonder hoogmoed

niet met zijn beenstompje
boven andermans hoofd te maaien
niet met de blindenstok
op de ramen der verzadigden te tikken

het bitter kruidenaftreksel te drinken
maar niet helemaal
uit voorzorg een paar slokken
voor later te bewaren

het te aanvaarden
maar tegelijkertijd
in zich af te zonderen
en indien mogelijk
uit de materie van het lijden
een ding of persoon te scheppen

daarmee
te spelen
natuurlijk
spelen

het heel voorzichtig
te vermaken
als een ziek kind
dat men eindelijk
met zijn domme kunstjes
een flauwe
glimlach
afdwingt

Zbigniew Herbert (1924-1998)

Vertaling: Gerard Rasch
Uit: Meneer Cogito (2005)